

nok kunde være gaaet med til en noget kortere Koncessionstid end 20 Aar, at de, efter at de 20 Aar er forbi, kun faar Adgang til Forlængelse for 5 Aar ad Gangen. Jeg mener alligevel, at Forholdene vilde være af en saadan Beskaffenhed, at naar de fik en Tidsfrist af f. Eks. 15 Aar, havde der været tilstrækkeligt Grundlag til at foretage de Forandringer baade i den ene og i den anden Retning, som maatte være nødvendige. Jeg tilføjer imidlertid, hvad jeg allerede har sagt før, at man ikke har kunnet komme længere ned, og som Følge deraf maa vi tage Forslaget, som det er. Imidlertid fastholder jeg min Udtalelse fra forrige Gang, at det havde været ønskeligt, om denne Koncessionstid havde været noget kortere.

Martin Olsen: Naar det er blevet udtalt af et æret Medlem (Jørgen Hald), at jeg havde sagt noget saadant, som at de jyske Rigsdagsmænd kunde man give noget at lege med, da maa jeg sige, at jeg ved ikke, at jeg har brugt det Udtryk, men jeg har i hvert Fald kun ment, at det var noget, som de skulde beskæftige sig med. Jeg har samtidig sagt, at jeg troede ikke, at det havde været fornødent, men at hvis man vilde have det, kunde man ogsaa faa det. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at naar det ærede Medlem vil tage en saadan Udtalelse af mig som en Modsætning til hans Opfattelse af hele den Sag, nemlig at han opfattede den som en alvorlig Sag, og jeg skulde opfatte den med mindre Alvor, da det er urigtigt. Jeg opfatter den som et meget alvorligt Spørgsmaal, saa i den Henseende er vi fuldkommen enige.

Jørgen Hald: Naar det staar saaledes, som det ærede Medlem sagde, at han, naar han faar med den Sag at gøre, vil hjælpe os til, at vi faar vort jyske Telefonvæsen alvorligt forbedret, er vi neppe uenige.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det har været mig en stor Tilfredsstillelse, at denne Ordning, som er foreslaet af Kommissionen og derefter tiltraadt i Folketinget, ogsaa synes at vinde almindelig Tilslutning indenfor det høje Landsting.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) beklagede, at denne Sag fik den Udgang, at Telefonvæsenet nu ikke overtages af Staten. Jeg maa dog antage, at det ærede

Medlem nærmest beklager, at der ikke har været nogen anden Udvej end denne, idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem er enig i, at den Udvej, der er valgt, var den eneste fremkommelige og den eneste mulige.

Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) vilde sikre sig, at Lovens § 1 e, hvori det staar, at Bedømmelsen af saadanne Opsigelsers Gyldighed kan overlades et af Ministeriet nedsat Nævn, bliver at forstaa saaledes, at dette altid vil ske. Jeg antager ikke, der kan være Tvivl om, at dette i alle Tilfælde vil ske.

Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen), som oprindeligt havde holdt paa den tvungne Voldgift, syntes nu at være tilfreds med den tvungne Mægling, som ogsaa er accepteret fra modsat Side som en passende Mellemvej; men det ærede Medlem vilde dog stærkt fremhæve som sin Forudsætning herfor en Bemærkning, som findes i Folketingsbetænkningen, at man i denne Sag ønsker, at Forholdene skal holdes saa nær som muligt op ad de tilsvarende Forhold indenfor Staten, altsaa at Forhandlingsreglerne her saa vidt muligt skal bygges efter Forbilledet af Statens Forhandlingsregler. Deri kan jeg ikke modsige det ærede Medlem, men skal dog gøre opmærksom paa, at Forhandlingsreglerne kan fastsættes af Selskaberne i Forhandling med deres Organisationer uden Ministerens Mellekomst; det er kun, forsaavidt som der opstaar Strid, at Ministerens Mellekomst paakaldes.

Det ærede Medlem beklagede, at man samtidig med, at man har forhandlet med Københavns Telefonselskab om de faa Ændringer, som har været ønskede i Reglementerne og Koncessionerne, ikke ogsaa har forhandlet med de andre Selskaber derom og betragtede det som en Tilsidesættelse af disse Selskaber. Det er ikke ment som en Tilsidesættelse, at der ikke er forhandlet med dem. Man er fra alle Sider gaaet ud fra, at Ændringerne var af en saadan Natur, at man kunde vente dem tiltraadt, naar de var tiltraadte af et enkelt Selskab. Jeg vil gerne væрге mig imod den Anskuelse, at der navnlig fra min Side har ligget en Tilsidesættelse deri. Hensynet til den fremrykkede Tid har været en medvirkende Aarsag, og i øvrigt viser ogsaa Kommissionens Forhandlinger med de andre Selskaber, at man ingenlunde har ment at kunne tilsidesætte dem, der er adskillige Bestemmelser, som er særlige for de enkelte Selskaber, det er ikke saaledes, at Bestemmelserne for Københavns